אי נמי דאשתכח בגומא: אי אמרת חזקתו בדוק מאן דבדק, בגומא נמי בדיק אי אמרת חזקתו מתכבד, גומא לא מתכבדא: וכן הכתם וכו': איבעיא להו עד שעת כבוס: חזקתו בדוק או דלמא חזקתו מתכבס למאי נפקא מינה? דאמר כיבס ולא בדק אי אמרת חזקתו בדוק הא לא בדק אי אמרת חזקתו מתכבס הא מתכבס אי נמי דאשתכח בסטרא: אי אמרת חזקתו בדוק מאן דבדק, בסטרא נמי בדיק אי אמרת חזקתו מתכבס, בסטרא לא מתכבס מאי? תא שמע דתניא א"ר מאיר מפני מה אמרו השרץ שנמצא במבוי מטמא למפרע עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ או עד שעת כיבוד? מפני שחזקת בני ישראל בודקין מבואותיהן בשעת כבודיהם ואם לא בדקו הפסידוהו למפרע, ומפני מה אמרו כתם שנמצא בחלוק מטמא למפרע עד שיאמר בדקתי את החלוק ולא היה בו כתם או עד שעת הכבוס? מפני שחזקת בנות ישראל בודקות חלוקיהן בשעת כבוסיהן ואם לא בדקו הפסידה למפרע ר' אחא אמר תחזור ותתכבסנו: אם נדחה מראיתו בידוע שלאחר כבוס (א) ואם לאו בידוע שלפני הכבוס רבי אומר אינו דומה כתם שלאחר הכבוס לכתם שלפני הכבוס שזה מקדיר וזה מגליד ש"מ חזקתו בדוק ש"מ: ומטמא בין לח וכו': א"ר אלעזר לא שנו אלא שרץ אבל כתם לח נמי מטמא למפרע אימר יבש היה ומיא נפיל עליה, שרץ נמי אימר יבש היה ומיא נפיל עליה אם איתא דהכי הוא, אמרטוטי אימרטט: מתני' כל הכתמין הבאין מרקם טהורין רבי יהודה מטמא מפני שהם גרים וטועין. הבאין מבין העובדי כוכבים טהורין, מבין ישראל ומבין הכותים: רבי מאיר מטמא וחכמים מטהרים מפני שלא נחשדו על כתמיהן: גמ' קפסיק ותני אפילו מתרמוד א"ר יוחנן זאת אומרת מקבלין גרים מתרמוד, איני והא רבי יוחנן וסביא דאמרי תרוייהו אין מקבלין גרים מתרמוד וכי תימא זאת ולא סבירא ליה והאמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה? אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן: מבין ישראל וכו': ורבנן אי דישראל מטהרי דמאן מטמו? חסורי מחסרא והכי קתני מבין ישראל טמא, מבין הכותים: רבי מאיר מטמא דכותים גרי אמת הן וחכמים מטהרין דכותים גרי אריות הן אי הכי שלא נחשדו על כתמיהן, גרי אריות מבעי ליה? אלא הכי קאמר מבין ישראל ומבין הכותים טמאין דכותים גרי אמת הן, הנמצאין בערי ישראל טהורין שלא נחשדו על כתמיהם ואצנועי מצנעי להו, הנמצאין בערי כותים, רבי מאיר מטמא דנחשדו על כתמיהם, וחכמים מטהרין שלא נחשדו על כתמיהן: מתני' כל הכתמים הנמצאים בכל מקום טהורין חוץ מן הנמצאים בחדרים ובסביבות בית הטמאות. בית הטמאות של כותים מטמאין באהל מפני שהם קוברין שם את הנפלים ר' יהודה אומר לא היו קוברין אלא משליכין וחיה גוררתו. נאמנים לומר קברנו שם את הנפלים או לא קברנו נאמנים לומר על הבהמה אם בכרה אם לא בכרה נאמנים על ציון קברות ואין נאמנין לא על הסככות ולא על הפרעות ולא על בית הפרס, זה הכלל דבר שחשודים בו אין נאמנין עליו: גמ' מאי

רש"י

אי נמי · בסטרא דלא אמר לא בדקתי ואשתכח שרץ בגומא: בסטרא · בצדי הבגד שיש שם קמטים ותפירות שקורין אורל"ש: מפני מה אמרו כו' · כלומר מפני מה תלו בכיבוד ועיקרו טהרות דקודם כיבוד: למפרע · אפילו דקודם כיבוד טמאות: ומפני מה אמרו · ומפני מה תלו טהרה בכבוס: תחזור ותכבסנו · אם לא בדקתו בשעת כבוסו ולאחר זמן נמצא בו כתם ואין ידוע אם קודם כבוס היה בו לטמא טהרות של קודם לכן: אם נדחה · מראיו מחמת כבוס זה: בידוע שלאחר כבוס · ראשון נפל בו וטהרות של קודם כבוס ראשון טהורות, דאי קודם כבוס קמא הוה ביה כבר נדחו מראיו מחמת כבוס ראשון: מקדיר · נכנס בבגד טרישטיי"ש כתם שלפני כבוס: מגליד · וגלדו עבה: לא שנו · אדר' שמעון קאי: למפרע · עד שעת הכבוס: מתני' באין מרקם טהורים · שהן עובדי כוכבים ודמן טהור: שהן גרים · ודמן טמא: וטועין · שאין מצניעין את כתמיהם: וחכמים מטהרין · בגמרא פריך ואי דישראל טהור דמאן טמא: שלא נחשדו · ומצניעין אותם: גמ' קא פסיק ותני · הבאין מבין העובדי כוכבים טהורין ואפילו מתרמוד אלמא בני תרמוד עובדי כוכבים גמורים הן: ואת אומרת מקבלין גרים מן תרמוד · וכשרין לבא בקהל ולא אמרינן ממזרים הן שנתערבו בבנות עשרת השבטים ועובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר: גרי אריות הן · מפורש בספר מלכים (ב יז) וישלח ה' בהם את האריות וגו': גרי אמת הן · ודמן טמא: בערי ישראל · במקום גלוי: נחשדו על כתמיהן · דלא מצנעי להו: מתני' בכל מקום · במקום ישראל: בחדרים · מסתמא מדאצנעי, דם נדה הוא: בית הטמאות · חדר שהנשים משתמשות בו בימי נדותן: הסככות והפרעות · בגמ' מפרש להו וספק ניגעו ומדרבנן, וכותיים לית להו: גמ'

תוספות

בגומא נמי בדיק · והא דאמר בפ"ק דפסחים (דף ז) דגומא אינה נבדקת. גבי תיבה שנשתמשו בה מעות מעשר (ג) שני התם בחרין המטפה בקרשי התיבה דהתם גומא אינה נבדקת: וכן הכתם עד שעת כבוס חזקתו בדוק כו' · ל"נ איבעיא להו דקאי אאיבעיא להו דלעיל גבי שרץ: בודקות חלוקיהן בשעת כבוסיהן · לאחר הכבוס בודקות ואם לא מצאה הכתם טהור החלוק אע"פ שהיה בו בודאי כתם קודם כבוס וכגון שהטבילתו והא דאמר לקמן בפרק האשה (דף סא·) בגד שאבד בו כתם מעבירים עליו ז' סממנים לבטלו ה"ה דאזיל ליה לכתם ע"י כבוס סתם והא דמסיק דאין חזקתו מתכבס היינו כשהכתם בסימרא או בזוית אי נמי ע"י כבוס סתם לא אזיל ובודקות חלוקיהן היינו לפני כבוס ואי מצאה הכתם מעבירה עליו ז' סממנים או תעשה כבוס גמור וטוב דהא חזינן דע"י כבוס טוב הולך הכתם בלא סממנים: שמע מינה חזקתו בדוק · והא דאמר בפ"ק דפסחים (דף ד) ובאלו מציאות (ב"מ דף כו·) מעות שנמצאו בירושלים בשאר ימות השנה חולין לפי ששוקי ירושלים עשויין להתכבד בכל יום לא שחזקתן מתכבדים אלא בשעת כבוד רגילים לעיין ולחפש אם יש שם מעות אי נמי כשבודקין השוקים שלא יהא שם מכשול כשורה או כמושה מן הארץ אם היו שם מעות היו נמצאות: הבאים מרקם · ר"ת גרים רקם דאינו ברקם היו ישראל כדאמר בריש מסכת גיטין (דף ב·) אף המביא מן הרקם ומן החגר ולא קשה מידי דמוכי רקם הוו כדפרישית שם ועוד אע"ג דברקם ישראל הוו קאמר הכא דכתמן טהורין דישראל מצניעים כתמיהן אלא של עובדי כוכבים הן וטהורין ורבי יהודה מטמא מקום שיש שם גרים וטועים (ג) ולהשתמש אי נמי הכא איירי בידוע שהן של עובדי כוכבים הדרים שם: מבין העובדי כוכבים טהורים · אע"ג דבפרק בנות כותים (לעיל לד·) אמר דדם עובדת כוכבים מטמא כרוקה וכמימי רגליה בכתמים דרבנן לא גזרו עליהם: אמוראי נינהו כו' · ואם תאמר א"כ מ"מ תקשה לרבי יוחנן דאמר אין מקבלין גרים מן התרמוד אע"ג דסתם מתניתין דעשרה יוחסין (קדושין דף עה:) ודפרק אלמנה (יבמות סח:) וכמה תנאי סברי דעובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר מ"מ תקשה ליה ממתניתין דסברה דלא באו עובדי כוכבים על בנות ישראל דאי באו הוי כתמן טמא דבין אם הולד ממזר או כשר ישראל הוי ויש לומר דרבי יוחנן וסביא סברי כדתני רמי בר יחזקאל בפ"ק דיבמות (דף טז.) דאין מקבלין גרים מן הקרמיין ומן התרמודין דפליג אמתניתין דהכא דמטהר כתמי כל העובדי כוכבים ולא בעי לשנויי לא נבר מתרמוד כדמשני בפ"ק דגיטין (דף ו) לא נבר מבבל מדמחלק ברקם ולא בשאר עובדי כוכבים משמע דכולהו טהורים: קוברין שם הנפלים · ואם תאמר והיאך משמשים שם בימי טומאתן והלא נזהרים הם מטומאת מת ונפלים כדתניא נאמנים לומר לא קברנו שם הנפלים ומוקי לה בגמרא בכותי כהן עומד שם] ובפרק בנות כותים (לעיל דף לג·) אמר דנשוי מטמא משום בועל נדה אבל פנוי לא וי"ל דלפי שעה קוברין שם נפלין ולאחר זמן מסלקין אותם לקוברן בבית הקברות ואין אנו יודעין מתי מסירין אותן: לא נחשדו על כתמיהם · ואע"ג דכתמים דרבנן הך טומאה אית להו דסברה דמגופה אתא: ודלמא

תוספי הרא"ש

...לא דישראל והם דהא מצניעי כתמיהו ור' יהודה קאמר אף העובדי כוכבים ישראלים הם אלא שטעו להשתמר א"נ הכא מיירי בכתמים שידועין בודאי דשל עובדי כוכבים: מבין העובדי כוכבים טמא כרוקה כדאמרינן לעיל בפרק בנות כותיים לא גזרו חכמים בכתמיהם כיון דדמן לאו דאורייתא הוא: אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן · ותימה מ"מ ר' יוחנן לאו תנא ר"ת קסבר ר' יוחנן כמ"ד עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר וכסתם מתניתין בפרק האומר ובפרק אלמנה מ"מ מתניתין סברה דלא באו עובדי כוכבים על בנות ישראל כלל ... זמן טמא ולא אשכחן תנא דפליג. על מתניתין בהא וי"ל דר' יוחנן וסביא ס"ל כדתני רמי בר יחזקאל בפ"ק דיבמות אין מקבלין גרים מן הקרתויים וההיא פליגא אמתניתין דמטהרת כתמי ... ותימה ונשותן נדות היאך משמשין שם וגם האנשים בימי טומאתן ואי אין נזהרין בטומאת מת של נפלים א"כ בפ' בנות כותיים דאמרינן בכותי שטבל ועלה ודרס על בגדי חבר ... בקרוב · וגם הא דתנן התם הכותיים מטמאין משכב התחתון כעליון מוקמינן לה בנשוי אבל בפנוי לא ואמאי והלא מטמאין טומאת מת וי"ל דלפני שעה קוברין שם נפליהן ואו נזהרין זמן מסירין אותו לקוברו בבית הקברות ולדידן לעולם הן בספק טומאה: לא נחשדו על כתמיהן · אף על גב דכתמים דרבנן מיסתבר להו דמגופה אתא: